

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/94/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204081
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8613204081.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobkyne C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. G. XXX/X, XXX XX D., právne zastúpená JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov proti žalovanej Rapid Life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, 040 01 Košice, IČO: 31 690 904, právne zastúpený JUDr. Danielom Blyšťanom, advokátom so sídlom Rastislavova 68, 040 01 Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7C 248/2013-171 zo dňa 23. novembra 2015, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozhodnutím zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41 v Košiciach, vydaného rozhodcom I.. C. E., sp. zn. 3C/2532/2012 zo dňa 19.1.2012. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 680,15 eura (trovy právneho zastúpenia) na účel právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej určil, že žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 eura na účet Okresného súdu Svidník do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 52, § 53, § 54 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“); § 3 odsek 1 a 2, § 4 odsek 1 a 2, § 40 odsek 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

3. Vychádzal zo zistenia, že medzi stranami sporu bol dňa 28.09.2008 formulárovou poisťovňou zmluvou zo dňa 28.09.2008 založený spotrebiteľský právny vzťah. Súčasťou predmetnej formulárovej zmluvy boli aj Všeobecné poisťovňové podmienky, ktorých súčasťou v čl. XV. bola rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, ale bola súčasťou všeobecných podmienok, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Súčasťou všeobecných poisťovňových podmienok bol aj vopred pripravený obsah rozhodcovskej doložky a spotrebiteľ, vzhľadom na jej splynutie s ostatnými podmienkami, mohol zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam a teda aj rozhodcovskému konaniu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Rozhodcovskú doložku vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa ustanovenia § 53 odsek 4 písm. r/ OZ. Neplatná rozhodcovská doložka nezaložila právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, preto súd prvej inštancie predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil.

4. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietá, eventuálne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázala na zmenu právnej úpravy, v dôsledku ktorej predmetný rozhodcovský rozsudok prestal účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať (ustanovenie § 243d odsek 1 Exekučného poriadku). Všetky na toto nadväzujúce konania sú bezpredmetné. K porušeniu procesných práv žalovanej došlo tým, že súd nevykonal ani jeden listinný dôkaz zákonom stanoveným spôsobom a to prečítaním na pojednávaní alebo oboznámením s jej podstatným obsahom. Žalovanej žiaden právny predpis neukladá, aby školil žalobkyňu. Písomný listinný dôkaz - záznam o požiadavkách klienta vlastnoručne podpísaný žalobkyňou súd nevykonal. Rozhodcovská doložka mala formu samostatnej dohody, ktorá znamená individuálnosť dojednania a vylučuje aplikáciu ustanovení o neprijateľnosti zmluvných podmienok.

5. K odvolaniu žalovanej podala vyjadrenie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. Považuje za neprípustné, aby žalovaná v rozpore s ustanovením § 53a OZ naďalej obhajovala zmluvnú podmienku, ktorá bolo opakovane judikovaná za neprijateľnú. Rozhodcovskú doložku zakomponovanú do všeobecných poisťných podmienok žalovanej vyhodnotil ako neprijateľnú aj Krajský súd v Prešove rozsudok zo dňa 22.06.2015 sp. zn. 7Co/107/2015. Žalovaná v odvolaní argumentovala aj zmenou právnej úpravy a to ustanovením § 243d Exekučného poriadku. Účinkom takéhoto ustanovenia je prelomenie materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku a nie zrušenie samotného rozhodcovského rozsudku. K námietke žalovanej týkajúcej sa porušenia procesných práv uviedla, že listiny, na ktoré poukazuje žalovaná boli žalovanej a jej právnenému zástupcovi riadne a včas doručené.

6. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu najskôr musí konštatovať, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Z.z. v znení zmien a doplnkov účinného do 30.06.2016, ďalej len „O.s.p.“), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nových civilných procesných kódexov, a to zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.07.2016, pričom aplikoval ustanovenia § 470 odsek 1 C.s.p., s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie (okresného súdu) ostali zachované (§ 470 odsek 2 C.s.p.).

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 380 a nasl. C.s.p.) preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza nasledovné:

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že medzi stranami sporu bol dňa 28.09.2008 uzavretý návrh na uzatvorenie poisťnej zmluvy č. V Súčasťou zmluvy boli všeobecné poisťné podmienky (ďalej len „VPP“). XV. časť VPP obsahovala rozhodcovskú doložku v znení:

„Poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchylnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom.“

11. Na strane 12 VPP sú upravené osobitné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, ktoré obsahujú duplicitnú úpravu rozhodcovskej doložky v znení:

„Poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto

súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku.“

12. Návrh poisťnej zmluvy, VPP, ako aj osobitné zmluvné dojednania obsiahnuté vo VPP sú upravené na vopred pripravenom formulári, kde bolo doplnené len identifikačné číslo zmluvy, dátum a podpisy.

13. Žalovaný podal na arbitrážny súd návrh na začatie konania dňa 04.01.2012. Arbitrážny súd Košice konajúc bez nariadenia pojednávania v danej veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 3C/2532/2012 zo dňa 19.01.2012. Svoju právomoc oprel o podľa jeho názoru platne uzavretú rozhodcovskú zmluvu. Daný rozhodcovským rozsudkom uložil žalovanému (v tomto konaní ja žalobkyňa), aby do piatich dní od doručenia tohto rozhodcovského rozsudku zaplatil žalobcovi peňažnú sumu vo výške 41,16 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276 Eur na účet žalobcu číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX s variabilným symbolom XXXXXXXXXXX alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal.

14. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 až 4 OZ účinného v čase uzavretia poisťnej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy podľa tohto ustanovenia je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzatvorená so žalobkyňou túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností VPP, ktoré žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Podľa dohodnutej rozhodcovskej doložky (časť XV. VPP) sa všetky spory mali riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Takáto zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve alebo vo VPP inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

16. Za právne bezvýznamné je potrebné označiť tvrdenie o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky v osobitných zmluvných dojednaniach. V týchto osobitných zmluvných dojednaniach si účastníci len opätovne dohodli povinnosť v prípade akéhokoľvek sporu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu už raz dohodnutému vo všeobecných poisťných podmienkach. Z osobitných zmluvných dojednaní nevyplýva, aby v prípade ich nepodpisania žalobkyňou mala stratiť platnosť tiež časť XV. VPP týkajúca sa rozhodcovského konania. Preto bez ohľadu na to, či by žalobkyňa osobitné zmluvné dojednania podpísala alebo nie, jej povinnosťou vyplývajúcou zo VPP bolo podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Takúto duplicitnú úpravu riešenia sporov vo všeobecných poisťných podmienkach a osobitných zmluvných dojednaniach nemožno označiť inak ako za zavádzajúcu a mätúcu.

17. O doložku ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardnej formulárovej zmluvy. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ výnimočne uplatňuje svoje práva, tak využíva pre neho transparentný štátny súd. Odvolací súd pritom nepochybuje o tom, že spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne osobitne individuálne vyjednať rozhodcovskú zmluvu, by aj reálne rozhodcovské konanie využil, pretože inak by jeho individuálne vyjednávanie nedávalo zmysel.

18. Spotrebiteľ, ak si niečo želá, minimálne sa predpokladá, že vie, prečo chce nejaký vzťah individuálne vyjednať. Doložka je formulovaná v rámci štandardnej formulárovej zmluvy a neodôvodňuje záver, že

dodávateľ preukázal osobitné vyjednanie. Naopak ide zjavne o sofistickované docielenie stavu, ktorý má indikovať vyňatie rozhodcovskej doložky z režimu súdnej kontroly. Takéto správanie sa dodávateľa odvolací súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle cieľov Smernice 2005/29 o nekalých obchodných praktikách, článku 5 a nasledujúcich. Len sotva by odvolací súd uveril, že dodávateľ poistnej služby už vopred predvídal, že spotrebiteľ si bude vyžadovať rozhodcovské konanie, a preto rozhodcovskú doložku už predformuloval do všeobecných obchodných podmienok.

19. V súvislosti s akoukoľvek rozhodcovskou zmluvou je potrebné dodať, že jej cieľom je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Častokrát sa rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je predsa len význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože pri vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak stane v súkromnom právnom procese požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva rozhodcom vrátane princípu dobrých mravov je plne opodstatnená. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná alebo vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda so vzťahu fakticky nerovnovážneho obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces nedokáže náležite naplánovať sú plne na mieste.

20. Rozhodcovskú doložku v predmetnej veci si žalobkyňa osobitne nevyjednaná, nakoľko táto splyvala s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všeobecným obchodným podmienkam a teda aj rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom.

21. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Z uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy žiadne informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemohol zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, reality praktického života a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka na podrobné znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, aby žalobkyňa poskytla jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní.

22. Za dôkaz opaku sa nedá označiť ani žalovaným uvádzaný záznam o požiadavkách a potrebách klienta spísaný pri uzatváraní zmluvy. V tomto listinnom dôkaze sa nachádza iba zmienka o možnosti využitia inštitútu rozhodcovského konania bez akéhokoľvek objasnenia rozdielov medzi rozhodcovským a súdnym konaním.

23. Na individuálne dojednanie je potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v OZ. Naproti tomu nevhodné predkladanie podmienok predstavuje jednu z nekalých obchodných praktík (klamlivá obchodná praktika v zmysle ustanovenia § 8 odsek 4 zákona č. 250/2007 Z.z.). Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov.

24. Dodávateľ s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. V zmysle ustanovenia § 4 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z., predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní

služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, leš', vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

25. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z 27.09.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu.“

26. Žalovaný v podanom odvolaní poukazuje na výpoveď jeho bývalej zamestnankyne na pojednávaní dňa 23.11.2015, ktorá so žalobkyňou uzatvorila predmetnú poisťovnú zmluvu. Z výpovede svedkyne však nevyplýva, žeby táto žalobkyňa informovala o následkoch uzavretia rozhodcovskej doložky, či o zmysle samotného rozhodcovského konania.

27. K tvrdeniu žalovaného, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, lebo nemal možnosť sa so spornými otázkami vysporiadať, odvolací súd uvádza, že toto nebolo v konaní zistené.

28. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vecí sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú.

29. Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 odsek 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. 9. 2011, sp. zn. 6 Cdo 153/2011)

30. Súd rozhodol o tom, že nevykoná niektoré z navrhnutých dôkazov tým, že uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené.

31. K námietke odvolateľa týkajúcej sa bezpredmetnosti konania odvolací súd uvádza, že ustanovením § 243d odsek 1 Exekučného poriadku sa rozhodcovský rozsudok ex lege nezrušuje. Aj keď lehota na podanie návrhov na vykonanie exekúcie bola stanovená do 31.03.2015, nie všetky žiadosti súdnych exekútorov o udelenie poverenia už musia byť doručené aj súdu. Pokiaľ by teda súd žalobu v zmysle daného ustanovenia zamietol, žalobkyňa by sa dostala do situácie, kedy by už nemohla podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

32. Čo sa týka náhrady trov konania, tieto boli priznané v súlade s ustanovením § 142 odsek 1 O.s.p. a vyčíslené v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z..

33. Ďalšie odvolacie námietky žalovanej neboli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

34. Na základe uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p..

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).